

РЕШЕНИЕ

№ 34559

гр. София, 22.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДС
ЧЛ
Миро

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4672** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за противодействие на корупцията /КПК/, чрез пълномощника юрк.М., срещу решение № 711/24.02.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 15727/2024 г. на СРС, 96-ти състав, с което е отменено НП № КПК-НП-243/17.07.2024 г., издадено от председателя на КПК, с което на ответника по касация Р. Г. Р. , с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията /ЗПК/ е наложена глоба в размер на 1 600.00 лв. за нарушения на чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Изложени са възражения за неправилно приложение на материалния закон, както и за допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в несъобразяване с всички събрани по преписката доказателства. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. М., която моли за уважаване на жалбата и отмяна на решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, в постъпил отговор на касационната жалба, взима становище за нейната неоснователност и моли за нейното отхвърляне. Моли за присъждане на разноски за касационната инстанция.

В съдебно заседание не се явява и не представлява.

Представителят на софийска градска прокуратура, взема становище за основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, XIX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 06.10.2023 г. е влязъл в сила ЗПК. Към този момент Р. Г. Р. е заемала длъжността „Директор“ на Я. дирекция „Социално подпомагане“.

На 01.02.2024 г., Т. Н. К. , на длъжност главен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПК, упълномощена да съставя АУАН със заповед № КПК-РД-06-38/18.01.2024 г. на председателя на КПК, извършила проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които били задължени да подават декларации за имущество и интереси. В хода на проверката било установено, че Р. Г. Р. не била подала декларация по образец на основание чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗКП в едномесечен срок от влизане в сила на ЗКП, а именно до 06.11.2023 г. Поради това била поканена да се яви лично на 01.02.2024 г., в 12.15 часа в дирекция „Публичен регистър“ на КПК, за да ѝ бъде съставен и връчен АУАН. След проведен телефонен разговор между Р. Г. Р. и Т. Н. К. в присъствието на К. Д. – главен специалист в дирекция „Публичен регистър“ на КПК е съставен констативен протокол за уведомяване по телефона с вътрешен № КПК –ПР-1673-1/01.02.2024г. Р. Г. Р. е обяснила, че е получила писмо с изх.№ КПК-1673/29.01.2024г.,поради което са ѝ разяснени причините за изпращане на писмото от КПК.В хода на проведения разговор лицето е изразило желание,актът да бъде съставен в нейно отсъствие на датата ,на която е поканена, а именно на 01.02.2024г.

На 01.02.2024 г. жалбоподателката не се явила в КПК и за констатираното нарушение бил съставен в нейно отсъствие АУАН № №КПК-АУАН-ПР-412 / 01.02.2024 г, от Т. Н. К. с ЕГН [ЕГН], заемаща длъжността главна инспекторка в Дирекция „Публичен регистър“ на ответната комисия, в присъствието на двама свидетели.

Констатирано било нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗКП. АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя. Актът за установяване на административно нарушение е получен от жалбоподателката на 14. V. 2024 година, видно от разписката му. В графа обяснения и възражения не са направени възражения.

Въз основа на АУАН, председателят на КПК, е издал НП № КПК-НП-243/17.07.2024 г., с което на Р. Г. Р., на основание чл. 115, ал. 1 от ЗПК е наложена глоба в размер на 1600.00 лв. за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

НП е връчено на жалбоподателя на 25. 07. 2024 г.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя, а именно заповед № КПК-РД-06-38/18.01.2024 г. на председателя на КПК.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 711/24.02.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 15727/2024 г. на

СРС, 96-ти състав, с което е отменено НП № КПК-НП-243/17.07.2024 г., издадено от председателя на КПК, с което на ответника по касация Р. Г. Р. , с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията /ЗПК/ е наложена глоба в размер на 1 600.00 лв. за нарушения на чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК. За да отмени оспореното пред него НП, СРС е приел, че Р. Г. Р. не е извършила нарушението, за което е съставено НП, нито от обективна, нито от субективна страна, тъй като същата няма задължение да подава декларация по 52, ал. 1, т. 1 ЗПК.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Р. Г. Р., допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган – главен инспектор в КПК, упълномощен със заповед № КПК-РД-06-38/18.01.2024 г. г. на председателя на КПК, а НП от председателя на КПК, оправомощен съгласно ЗПК да налага административни наказания, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ВКС и ВАС/.

За да отмени НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила. Посочена е дата на извършване на нарушението, налице е пълно, ясно и точно описание на нарушението в АУАН и НП. Прието е, че нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, поради което не е налице нарушаване на правото на защита на нарушителя.

Настоящият съдебен състав споделя изложеното от СРС относно несъответствието на НП с материалния закон. Настоящият касационен състав приема, че към 06.10.2023 г. - датата на влизане в сила на ЗПК, Р. Г. Р. вече е заемала длъжността „Директор“ на Я. дирекция

„Социално подпомагане“. Въпреки, че безспорно има качеството на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, т. 23 от ЗПК, с влизане в сила на този закон за нея не е възникнало задължение по чл. 52, ал. 1, т. 1 ЗПК.

Правилни са изводите на въззивния съд, че подаването на декларация по чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗПК е дължимо в едномесечен срок от заемането на съответната публична длъжност, а не от влизане в сила на ЗПК по отношение на лицата, заемащи такива длъжности от предходен момент. Предвид което, правилно СРС е посочил, че нарушението по чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК в случая не е извършено от въззивната жалбоподателка, т.е. материалният закон е приложен неправилно както от актосъставителя, така и наказващия орган.

В текста на чл. 52, ал. 1 от ЗПК (обн. в ДВ. бр.84/06.10.2023 г., в сила от същата дата - 06.10.2023 г.) е посочено, че лицата, заемащи публични длъжности, подават пред Комисията декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на публичната длъжност; 2. ежегодно до 15 май - за предходната календарна година или за съответния период от момента на встъпване в длъжност по чл. 6, ал. 1 до края на предходната календарна година, когато деклараторът е подал встъпителна декларация през предходната календарна година; 3. в едномесечен срок от освобождаване от длъжност.

В настоящия случай е безспорно, че въззивната жалбоподателка е заемала длъжността „Директор“ на Я. дирекция „Социално подпомагане“ към 06.10.2023 г. Поради това намира приложение разпоредбата на § 4 от ПЗР на ЗПК, съгласно която „задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл. 52“. т.е. за Р. Г. Р. не е възникнало ново задължение за първоначално деклариране на имущество пред Комисията, при условията и по реда на новия закон.

Независимо от горното, доколкото в хода на административнонаказателното производство АНО не е събрал доказателства за подаването на встъпителна декларация от страна на ответницата по касация, от което следва отмяна на НП като издадено без изясняване на релевантните факти.

Поради това, правилни са изводите на СРС, че материалният закон е бил приложен неправилно и административнонаказателната отговорност на ответника по касация е била ангажирана неправилно.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

Независимо от изхода на делото, доколкото ответникът по касация не е заявил своевременно претенция за разnosки пред въззивната и касационната инстанция, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 711/24.02.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 15727/2024 г. на СРС, 96-ти състав.

Решението е окончателно.

